

خورشید

- کرکس زرین فلک -

مهیای نشست بر برج حمل^۱

بالهای طلایی خویش می‌بندد.

زیر محمل آبی آسمان

نقره پاره‌های ابر،

در اهتزازند.

اینک،

دیگر پار، بهارا

چونان نوزادی رسته از زهدان زمستان

گریه سر می‌دهد

و باران، گسترده خاک وطن را سیراب می‌کند...

ای تحول بخش دلهای خسته!

ای که دعای درختان فسرده را به معجزه باران اجابت می‌کنی،

دعای مرا نیز بشنو

وقتی همه تشنگی روح بی‌ثابه را

در کالبد یک "نیایش" می‌نهم

و همچون کبوتری، نامه بر پای،

بر آستان حضورت

پرواز می‌دهم.

ای دانای اسرار

نیک می‌دانی،

وطن صندوقجه خاطرات نیست که با خود به دیاری دیگر برم

و قطعه خاک بی‌حاصلی نه، که آسان ترکش گوییم،

ریشه‌هایم تا دوردست اساطیر در این خاک است.

و ضربانگ حیات آن را

از نیض من می‌توان دریافت.

اسارتمن من است و آزادیش، خوشبختی‌ام.

یا مقلب القلوب

ما را از آسیب آن قوم

که سراسیمه پای در رکاب نوسن سیاست شده‌اند،

و گاه از ایمه‌های گرانیار را بی‌مهار به سرائیب خطر

می‌رانند،

و آنان که "آزادی" را به پای "عدالت"

و "عدالت" را به پای "مصلحت"

قویانی می‌کنند،

و آنان که در سیاست‌های خویش

نه از "حق" که تنها از "تکلیف" گفته‌اند،

و آنان که "حقوق مسلمی" را می‌ستانند و بر جای آن

"حق مسلمی" می‌ترانند،

محفوظ دار

بارالها! خطر از وطن دور دار؛

و ما را در آتش جهل آنای مسوز

که سردمداران این جهان برآشوب گشته‌اند،

جهانی محروم از صلح و سرشار از سیز،

جهانی لبریز از ترس و بی‌نصیب از ایمان.

یا مدبراللیل و النهارا

در آستانه بهار،

به کشور ما ارمغان آزادی

و به جهان ما نور ایمان، پرتو هدایت

و گرمای صلح عنایت فرماد،

آمین

نهضت آزادی ایران

نوروز ۱۳۸۵

^۱- گفته‌اند که نوروز همزمان با حلول خورشید در برج حمل یکی از بروج ۱۲ گله است.